

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Amurta S.G.P.S. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst

(Sprawa C-379/05) ⁽¹⁾

(Artykuły 56 WE i 58 WE — Swobodny przepływ kapitału — Krajowe ustawodawstwo podatkowe przewidujące zwolnienie udziałów i akcji od podatku dochodowego od osób prawnych — Opodatkowanie dywidend — Podatek pobierany u źródła dochodu — Zwolnienie od podatku pobieranego u źródła dochodu — Stosowanie w stosunku do spółek otrzymujących dywidendy, które posiadają siedzibę lub stałe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim przysługujące zwolnienie i których udziały lub akcje objęte są zwolnieniem od podatku dochodowego od osób prawnych — Odmowa stosowania zwolnienia od podatku pobieranego u źródła dochodu w stosunku do dywidend wypłacanych uprawnionej spółce, która nie ma ani siedziby, ani stałego przedsiębiorstwa w tym państwie członkowskim)

(2007/C 315/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amurta S.G.P.S.

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia art. 56, 57 i 58 WE — Podatek dochodowy od osób prawnych — Zwolnienie od podatku dotyczące dywidend wypłacanych przez spółkę z siedzibą na terytorium kraju spółce z siedzibą na tym samym terytorium — Odmowa przyznania tego rodzaju zwolnienia w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez spółkę z siedzibą na terytorium kraju spółce z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego — Znaczenie istnienia, w tym innym państwie członkowskim, równoważnego zwolnienia od podatku od dywidend dla spółki z siedzibą w tymże państwie

Sentencja

1) Artykuły 56 WE i 58 WE stoją na przeszkodzie stosowania przepisów państwa członkowskiego, które w przypadku, gdy nie został osiągnięty minimalny próg udziału spółki dominującej w kapitale spółki zależnej, ustanowiony w art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, przewidują

pobranie podatku u źródła od dywidend wypłacanych przez spółkę z siedzibą w tym państwie członkowskim spółce z siedzibą w innym państwie członkowskim, zwalniając jednocześnie od tego podatku dywidendy wypłacone spółce podlegającej w tym pierwszym państwie członkowskim opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych lub posiadającej w tymże państwie członkowskim stałe przedsiębiorstwo, do którego należą udziały lub akcje spółki dokonującej wypłat.

2) Państwo członkowskie nie może powoływać się na możliwość pełnego zaliczenia na poczet podatku przyznaną w sposób jednostronny przez inne państwo członkowskie spółce otrzymującej dywidendy z siedzibą w tym ostatnim państwie członkowskim, w celu uniknięcia obowiązku zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu dywidend w znaczeniu ekonomicznym wynikającemu z wykonywania jego kompetencji podatkowych w sytuacji, gdy to pierwsze państwo członkowskie zapobiega podwójnemu opodatkowaniu dywidend w znaczeniu ekonomicznym wypłacanych spółkom z siedzibą na jego terytorium. W przypadku, gdy państwo członkowskie powołuje się na konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zawartą z innym państwem członkowskim, zadaniem sądu krajowego jest ustalenie, czy w toczącym się przed nim postępowaniu należy uwzględnić tę konwencję, oraz ewentualnie zbadanie, czy pozwala ona na zneutralizowanie skutków ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 28.1.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 października 2007 r. — Parlament Europejski przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-403/05) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Komisji zatwierdzająca projekt bezpieczeństwa granic na Filipinach — Decyzja wydana na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 443/92 — Uprawnienia wykonawcze Komisji — Granice)

(2007/C 315/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (Przedstawiciele: R. Passos, E. Waldherr, K. Lindahl i G. Mazzini, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Tufvesson i A. Bordes, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J. M. Rodrigues Cárcamo, pełnomocnik)